

- 5 зува: «Речѣте на Сіоновъ-тѣ дъщеріжъ: Это Царь-тѣ твой иде къмъ тебе, кроткъ и възсѣдѣжъ на ослицѣ и ждрѣбе
6 сынъ на подаремницѣ. И ^оотидохъ ученици-тѣ и сторихъ както имъ зарѣча
7 Исусъ: Доведохъ ослицѣ-тѣ и ждрѣбе-то, ^и възложихъ на тѣхъ дрехы-тѣ си,
8 и възсѣдѣжъ *той* върхъ тѣхъ. А по много-то народъ напостлахъ дрехы-тѣ си по пѣть-тѣ; ^и други пакъ съчехъ вѣтвы отъ
9 дървие-то, и постилахъ по пѣть-тѣ. А отъ народъ-тѣ които вървѣхъ напредъ и които идѣхъ исподирѣ выкахъ и казувахъ: ^и Осанна Сыну Давидову; ^и благословенъ който иде въ име-то Господне; Осанна въ вышнихъ.
10 И ^{когато} влѣзе въ Иерусалимъ, всичкій-тѣ градъ ся потрясе, и казувахъ:
11 Кой е тойзи? А народъ-тѣ казуваше: Тойзи е Исусъ ^и пророкъ-тѣ, който е отъ Назаретъ Галилейскій.
12 И ^{влѣзе} Исусъ въ храмъ-тѣ Божій, и испѣди всичкыя които продавахъ и купувахъ въ храмъ-тѣ, и трѣпезы-тѣ ^и на сребромѣнители-тѣ прѣтури, и сѣдалищата на онѣзи които продавахъ гълъби;
13 И казува имъ: Писано е: ^и Домъ-тѣ ми домъ на молитвъ ще ся нарече; а ^и вы го направихте въртепъ разбойническій.
14 И дойдохъ при него слѣпи и хроми въ храмъ-тѣ; и гы испѣди. А като видѣхъ ^и первосвященници-тѣ и книжници-тѣ чудеса-та които стори, и дѣца-та които выкаша въ храмъ-тѣ и казувахъ: Осанна
16 Сыну Давидову, възнегодовахъ, И рекохъ му: Чуешъ ли що казувать тѣзи? А Исусъ имъ казува: Ей; не сте ли чели никога: Че ^и изъ уста-та на малкы и на дѣцѣ дѣца приготвилъ си хвалъ.
17 И като гы остави, излѣзе внѣ изъ градъ-тѣ ^и во Виваніи и прѣиоцнува тамъ.
18 ^и А сутринъ-тѣ когато ся вращаше въ градъ-тѣ оградѣ. И ^{като} видѣ еднѣ смоковницѣ на пѣть-тѣ, дойде при неихъ и нищо не намѣри на неихъ, само едны листа; и рече ѿ: Да не стане вече отъ тебе рожба до вѣка. И на часъ-тѣ изсѣхъ смоковница-та. ^и И като видѣхъ ученици-тѣ почудихъ ся и рекохъ: Какъ на часъ-тѣ изсѣхъ смоковница-та? А Исусъ отговори и рече имъ: Истинъ ви казувамъ, ^и ако имате вѣржъ, ^и не ся усумните, не токо *дѣло-то* на смоковницѣ-тѣ ще направите, ^и но и на тѣзи го-
рж ако речете: Дигни ся и хвърли ся въ море-то, ще бѣде. И ^и все що поискате въ молбѣ-тѣ, като вѣрувате ще получите.
23 И ^{когато} дойде той въ храмъ-тѣ, та поучаваше, дойдохъ при него первосвященници-тѣ и старѣйшины-тѣ на народа, и казувахъ: ^и Съ койъ власть правишь това? и кой ти даде тѣзи власть? А Исусъ отговори и рече имъ: Ще вы попытаетъ и азъ еднѣ думъ, който ако ми кажете, и азъ ще ви кажъ съ койъ власть правишь това. Кръщеніе-то Иоанново отъ къдъ бѣ? отъ небе-то ли или отъ чело-вѣцъ-тѣ? И тѣ размышлявахъ въ себе си, и думашъ: Ако речемъ: Отъ небе-то, ще ни рече: Защо прочее не повѣрувахте въ него? Ако ли речемъ: Отъ чело-вѣцъ-тѣ; боимъ ся отъ народа; ^и заштоо всичкы-тѣ иматъ Иоанна като пророкъ. И отговорихъ на Исуса и рекохъ: Не знаемъ. Рече имъ и той: Нито азъ ви казувамъ съ койъ власть правишь това.
28 Но какъ вы ся виджа? Нѣкой си чело-вѣкъ имаше двама сынове; и дойде при първый-тѣ и ^и му рече: Сыно, иди днесъ работи на лозіе-то ми. А той отговори и рече: Не щѣ; но послѣ раская ся и отиде. Дойде и при вторый-тѣ, и рече такожде. И той отговори и рече: Азъ *ше* иджъ, Господи; и не отиде. Кой отъ двамата стори на башъ си волѣхъ-тѣ? Казувать му: Първый-тѣ. Казува имъ Исусъ: ^и Истинъ ви казувамъ че мытари-тѣ и блудницы-тѣ прѣдварятъ вы въ царство-то Божіе. Зашто ^и дойде при васъ Иоаннъ въ пѣть на правдѣ и не повѣрувахте въ него; ^и мытари-тѣ обаче и блудницы-тѣ повѣровахъ въ него; а вы като видѣхте това, не ся раскаяхте испослѣ да повѣрувате въ него.
33 Другъ притчж чуйте. Имаше нѣкой си чело-вѣкъ домовитъ, ^и който насади лозіе, и огради го съ плетъ, и ископа въ него жлебъ, и сѣзда стѣпль, и даде го подъ наемъ на земледѣлцы, ^и ѿ отиде. А когато наближи врѣме-то на плодове-тѣ, проводи слугы-тѣ си до земледѣлцы-тѣ ^и да зѣмхъ плодове-тѣ му. ^и И земледѣлцы-тѣ уловихъ слугы-тѣ му, едного бихъ, друго-го убихъ, а вързъ друго-го каменіе хвърлихъ. Пакъ проводи други слугы по много отъ първы-тѣ; и сторихъ и тѣмъ такожде. Напосконъ проводи при тѣхъ сына си, и думаше: Ще ся засрамятъ отъ сына на ми. Но земледѣлцы-тѣ като видѣхъ

о Пса. 62; 11. Зах. 9; 9. Иоан. 12; 15.

с Мар. 11; 4.

д 4 Цар. 9; 13.

е Лев. 23; 40. Иоан. 12; 13.

ж Псах. 118; 25.

з Псах. 118; 26. Гл. 23; 39.

и Мар. 11; 15. Лук. 19; 45.

и Иоан. 2; 13, 15.

й Гл. 2; 23. Лук. 7; 16. Иоан.

6; 14. 7; 40. 9; 17.

к Мар. 11; 11. Лук. 19; 45.

и Иоан. 2; 15.

л Втор. 14; 25.

м Пса. 56; 7.

н Іер. 7; 11. Мар. 11; 17.

о Лук. 19; 46.

п Псах. 8; 2.

р Мар. 11; 11. Иоан. 11; 18.

с Мар. 11; 12.

т Мар. 11; 13.

и Мар. 11; 20.

у Гл. 17; 20. Лук. 17; 6.

ф Іак. 1; 6.

х 1 Кор. 13; 2.

ц Гл. 7; 7. Мөр. 11; 24. Лук.

11; 9. Іак. 5; 16. 1 Иоан.

3; 22. 5; 14.

ч Мар. 11; 27. Лук. 20; 1.

ш Іскх. 2; 14. Дѣян. 4; 7; 27.

ш Гл. 14; 5. Мар. 6; 20. Лук.

20; 6.

б Лук. 7; 29, 50.

ы Гл. 3; 1 и др.

ь Лук. 3; 12, 13.

ь Псах. 80; 9. Пѣсн. 8; 11.

и Пса. 5; 1. Іер. 2; 21. Мар.

12; 1. Лук. 20; 9.

ю Гл. 25; 14, 15.

я Пѣсн. 8; 11, 12.

ж 2 Лѣт. 24; 21. 36; 16. Неем.

9; 26. Гл. 5; 12. 23; 34.

37. Дѣян. 7; 52. 1 Сол. 2;

15. Евр. 11; 36, 37.